

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ส้มโถเป็นไม้ผลที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่ง เป็นที่นิยมบริโภคกันอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ เพราะมีรากตื้อรอย มีคุณค่าทางโภชนาการสูง การเก็บรักษาธรรมชาติไม่นานเกินไป ไม่ทำให้คุณภาพด้านรสชาติเสียไปเนื่องจากมีเปลือกหนาจึงมีระยะเวลาในการวางแผนได้นาน ทำให้เป็นพืชที่มีศักยภาพสูงในการส่งออก จากสถิติข้อมูลของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พบว่ามีพื้นที่ปลูกส้มโถจำนวน 206,772 ไร่ ได้ผลผลิตประมาณ 157,840 ตัน มีแหล่งปลูกกระจายในภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย ได้แก่ ภาคกลาง ภาคเหนือ ตอนล่าง ภาคตะวันตก และภาคใต้ จังหวัดที่มีการปลูกส้มโถเพื่อการค้าที่สำคัญ ได้แก่ นครปฐม สมุทรสาคร สมุทรสงคราม ชัยนาท และ พิจิตร เป็นต้น¹

จังหวัดพิจิตรเป็นพื้นที่สำคัญที่เป็นแหล่งปลูกส้มโถของภาคเหนือตอนล่าง จากข้อมูลของกรมส่งเสริมการเกษตรพบว่ามีพื้นที่ปลูกส้มโถเป็นอันดับหนึ่งในเขตภาคเหนือตอนล่าง และจากข้อมูลสถิติของสำนักงานเกษตรจังหวัดพิจิตร พบว่าในปี พ.ศ. 2544 มีพื้นที่ทำการเกษตรสำคัญที่ปลูกส้มโถจำนวน 7,719 ไร่ มีผลผลิตรวม 9,177 ตัน มูลค่าการผลิต 110.124 ล้านบาท การปลูกส้มโถของจังหวัดพิจิตร พบว่าเป็นสายพันธุ์ที่มีประวัติยาวนานและมีชื่อเสียง คือ ส้มโถท่าข้อย ซึ่งเป็นไม้ผลเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดพิจิตร และเป็นไม้ผลประจำจังหวัด² จากแหล่งข้อมูลเดียวกันพบว่าในปี 2544 มีพื้นที่การเพาะปลูกส้มโถท่าข้ออยจำนวน 7,053 ไร่ กิจเป็นร้อยละ 91.37 ของพื้นที่เพาะปลูกส้มโถทั้งสิ้น ดังตารางที่ 1.1 แสดงพื้นที่เพาะปลูกส้มโถท่าข้ออยจังหวัดพิจิตร ปี พ.ศ. 2544

¹ กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. ผลงานวิชาการประจำปี, 2543.

² ฝ่ายส่งเสริมการเกษตร สำนักงานเกษตรจังหวัดพิจิตร.

ตารางที่ 1.1 แสดงพื้นที่เพาะปลูกส้มโอท่าข้อยของจังหวัดพิจิตร ปี พ.ศ.2544

ที่	อำเภอ	พื้นที่เพาะปลูก(ไร่)		
		ให้ผลผลิต	ไม่ให้ผลผลิต	รวม
1	เมืองพิจิตร	1,600	-	1,600
2	บางมูลนาก	64	112	176
3	โพทล喙	50	20	70
4	สามง่าม	42	27	69
5	ตะพานหิน	650	200	850
6	โพธิ์ประทับซ้าง	3,000	844	3,844
7	วังรายพูน	171	-	171
8	ทับคล้อ	67	-	67
9	กิ่ง อ.สากเหล็ก	30	-	30
10	กิ่ง อ.บึงนาราง	118	-	118
11	กิ่ง อ.คงเจริญ	6	52	58
รวม	8 อำเภอ 3 กิ่งอำเภอ	5,798	1,255	7,053

ที่มา : ฝ่ายแผนงาน สำนักงานเกษตรจังหวัดพิจิตร

ในการสัมมนาแผนลงทุนจังหวัดพิจิตร เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2544 สรุปได้ว่า ภาคการเกษตรของจังหวัดพิจิตรยังมีศักยภาพในการลงทุน และมีแนวโน้มที่ดี คือ มีสภาพพื้นดิน ภาวะภูมิอากาศ และแหล่งน้ำที่เหมาะสมและเพียงพอ นอกจากนี้ตัวเกษตรกรเองก็มีความชำนาญในการประกอบอาชีพมาแต่เดิม จึงให้มีการส่งเสริมและพัฒนาส้มโอท่าข้อย ได้แก่ การปรับปรุงสายพันธุ์ การพัฒนาคุณภาพผลผลิต การพัฒนาการผลิตครบร่วงจรเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการหาวิธีลดต้นทุน การผลิต ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดรับกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-พ.ศ.2549) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคเกษตรกรรมของประเทศไทย นอกจากนี้แผนลงทุนจังหวัดพิจิตร ยังให้มีการส่งเสริมด้านธุรกิจการท่องเที่ยวควบคู่ไปด้วย โดยการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้วยการนำเที่ยวชมสวนส้มโอท่าข้อยพร้อมศึกษาวิถีชีวิตชาวบ้าน ซึ่งเป็นดังกล่าวได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากทั้งหน่วยงานของภาครัฐ และธุรกิจเอกชน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าส้มโอท่าข้อยเป็นพืชที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดพิจิตร ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาถึง

ต้นทุนและผลตอบแทนของการปลูกสัม โอท่าข่อยในจังหวัดพิจิตร เพื่อเป็นข้อมูลเพิ่มเติมแก่ผู้สนใจทุนปลูกสัม โอท่าข่อย ตลอดจนบุคคลอื่น ๆ สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาถึงต้นทุนและผลตอบแทนของการเพาะปลูกสัม โอท่าข่อยในจังหวัดพิจิตร

ขอบเขตและวิธีการศึกษา

ขอบเขตการศึกษา การศึกษารั้งนี้จะศึกษาพื้นที่การเพาะปลูกสัม โอท่าข่อยจังหวัดพิจิตร ที่มีระยะเวลาการปลูกไม่ต่างกว่า 5 ปี เมื่องจากผลตอบแทนจากผลผลิตคุ้มทุนประมาณปีที่ 5 เป็นด้านไป³

วิธีการศึกษา

ประชาชนและกลุ่มตัวอย่าง ประชาชนได้แก่เกษตรกรผู้ปลูกสัม โอท่าข่อยอำเภอเมือง อำเภอตะพานหิน และ อำเภอโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร ซึ่งเป็นอำเภอที่มีพื้นที่ปลูกสัม โอท่าขอยมากที่สุดของจังหวัด คือ 1,600 ไร่ 850 ไร่ และ 3,844 ไร่⁴ โดยสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Simple Random Sampling) โดยใช้ตารางพิจารณาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามทรรศนะของเครื่องกีดังนี้

อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย) ⁶	จำนวนตัวอย่าง (ราย)
เมืองพิจิตร	113	86
ตะพานหิน	42	36
โพธิ์ประทับช้าง	92	73

³ สูนย์วิจัยพืชสวนจังหวัดพิจิตร, เอกสารวิชาการเรื่องสัม โอ, 2544.

⁴ ฝ่ายส่งเสริมการเกษตร สำนักงานเกษตรจังหวัดพิจิตร.

⁵ สูจิตรา บุญยรัตน์, ระเบียบวิจัย สำหรับรัฐประศาสนศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 7, 2542, หน้า 181-182.

⁶ ข้างแล้ว.

การเก็บรวบรวมข้อมูล

- ข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิ (Primary Data) โดยการใช้แบบสอบถาม สัมภาษณ์ เกษตรกรที่ปลูกส้มโອท่าข่อยในรูปบุคคลทั่วไป ในเขตอำเภอเมืองพิจิตร อำเภอตะพานหิน และอำเภอโพธิ์ประทับช้าง จังหวัดพิจิตร

- ข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ (Secondary Data) จากการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำรา หนังสือวิชาการและแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเพาะปลูกส้มโອ การส่งออกส้มโອเชิงพาณิชย์ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ ครบถ้วน แล้วทำการวิเคราะห์ผลตอบแทนโดยใช้วิธีคำนวณหาระยะเวลาคืนทุน หาญลค่าปัจจุบันและหาอัตราผลตอบแทนคิดลด

นิยามศัพท์

ต้นทุน หมายถึง ต้นทุนรวมทั้งสิ้นในการเพาะปลูกส้มโອท่าข่อย

ผลตอบแทน หมายถึง ผลตอบแทนที่ได้รับจากการปลูกส้มโອท่าข่อยที่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบต้นทุนและผลตอบแทนการเพาะปลูกส้มโອท่าข่อยในจังหวัดพิจิตร และเพื่อเป็นข้อมูลประกอบสำหรับเกษตรกรหรือผู้ที่สนใจลงทุนที่จะเพาะปลูกเชิงพาณิชย์ในอนาคตต่อไป